

Motion till riksdagen 2016/17:1925

av **Christian Holm Barenfeld och Jessica Polfjärd (båda M)**

Reformering av strandskyddet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten till en fortsatt reformering av strandskyddet där de tre stora sjöarna inte undantas från lättnaderna i strandskyddet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten till en fortsatt reformering av strandskyddet där den gällande regeln om byggförbud närmare än 100 meter från strandkanten bör kunna frångås i större utsträckning än vad som är möjligt enligt nuvarande lagstiftning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Den reformering av lagstiftningen kring strandskyddet som skedde under alliansregeringen har varit positiv och har skapat många nya möjligheter. Vi behöver ta tillvara Sveriges rika kust- och naturområden – både ur naturskyddssynpunkt och för att kunna utveckla vår landsbygd. Reformeringen innebär att en bedömning möjliggörs utifrån de lokala förutsättningar som finns. Kommunerna har fått ökat inflytande i frågan, vilket är positivt i fråga om etablerandet av flexibla regelverk.

Dispens i frågan om strandskyddet kan komma att betyda mycket för landsbygden då outnyttjad strandnära mark finns tillgänglig men där de boende är få. Att kunna erbjuda strandtomt är ett sätt att locka människor att etablera sig på landsbygden och det är därför olyckligt att det fortfarande finns begränsningar i strandskyddet med avseende på de tre stora sjöarna.

I flera kommuner i Värmland och Västmanland finns exempelvis outnyttjad strandmark. En av dessa är Grums kommun som har miltals med obebyggd och outnyttjad strand. Den värmländska kommunen har en dålig ekonomi och samhället domineras av industrier. Karlstad som ligger i närheten av Grums anses vara mer attraktiv och många väljer därför att flytta dit. Liknande exempel finns även i Västmanland på flera orter såväl som i stora delar av övriga landet. Trenden att röra sig från landsbygden in till städerna skulle kunna motverkas genom att tillåta natur- och

strandnära boende. Turismen skulle få chans till utökning med hjälp av tillåtelse för verksamheter att bebygga marken nära stranden. Hotell- och spaanläggningar är exempel på näringar som skulle kunna hjälpa orter på fötter. Det genererar arbetstillfällen som i sin tur ger inkomst till kommunerna.

Att ge tillåtelse att på fler ställen bebygga mark nära stranden kan också stärka besöksnäringen. I många av kommunerna runt våra stora sjöar vore ytterligare arbetstillfällen, besökare och inkomster dessutom ett sätt att vända den negativa befolkningstillväxten.

Alltför ofta har dock tolkningarna av den nya lagstiftningen snarare inneburit åtstramningar än ökad flexibilitet och liberalisering av strandskyddsreglerna som varit riksdags och regerings tydliga syfte. Ambitionen har också, då förutsättningarna ser olika ut i landets olika delar, varit sådan att samtidigt som mer restriktiva regler ska kunna gälla i områden där trycket är högre ska det i högre grad öppnas upp för mer strandnära byggande i våra landsbygds-län. Tyvärr har länsstyrelsernas bedömningar i alltför många fall tvärtom inneburit kraftfulla inskränkningar i möjligheterna till ökat strandnära byggande också i dessa län. Länsstyrelsernas möjligheter att inskränka denna typ av byggande bör därför begränsas och lagstiftningen skrivas så tydlig att misstolkningar så långt det är möjligt omöjliggörs.

Christian Holm Barenfeld (M)

Jessica Polfjärd (M)